

20/05/2025

Недеља Самарјанке у Цркви Светог Николе у Котору

У недељу пету по васкрсењу Господњем, данас када прослављамо жену Самарјанку, служена је Света литургија у которској Цркви Светог Николе.

Светом литургијом началствовао је архијерејски намјесник которско-тиватски, парох которски, протојереј-ставрофор Немања Кривокапић.

Бесједио је о догађају описаном у данашњем Светом Јеванђељу који говори о времену када је Господ Исус Христос проповиједао на земљи и нашао се у граду Самарији (Сихему). Свједочи о Христовом сусрету са Самарјанком код Јаковљевог извора.

Говорећи у антагонизму који је иначе постојао између Јевреја и Самарјана о. Немања каже да се житељи овог града (Сихема) нису вољели са Јеврејима, иако је то у суштини био исти народ. „Настала су два народа која се практично не подносе између себе. У причи о милостивом Самарјанину, када Христос објашњава ко је наш ближњи, управо узима примјер Самарјанина. Онда када Јевреји нису хтјели да помогну једном Јевреју, хтио је да покаже да није битно којег је неко народа већ да је битно да буде човјек“, каже о. Немања.

Говори даље о извору гдје се дешава радња да се Христос обраћа једној жени, Самарјанки. Жена Самарјанка се чуди јер јој се Он обраћа као Јеврејин и тражи јој да пије воду: „Дође жена из Самарије да захвати воде. Рече јој Исус: Дај ми да пијем. Јер ученици Његови бијаху отишли у град да купе хране. Рече Му жена Самарјанка: Како ти, који си Јудејац, тражиш од мене жене Самарјанке да пијеш? Јер се Јудејци не друже са Самарјанима. Одговори Исус и рече јој: Кад би ти знала дар Божији, и ко је Тај који ти говори: дај ми да пијем, ти би тражила од Њега и дао би ти воду живу. Рече Му жена: Господе, ни ведрa немаш, а студенац је дубок; одакле ти онда вода жива? Еда ли си ти већи од оца нашега Јакова, који нам даде овај студенац, и он из њега пијаше и синови његови и стока његова? (4:7-12)

„Из овог Светог Јеванђеља неколико ствари учимо. Прво да је Христос тај Месија који је дошао, који је најављиван кроз Стари завјет. Најдиректније нам потврђује да је Он тај Месија, најављиван и пророкован кроз цијели Стари завјет, којег су чекали и једни и други.

Оно друго што видимо да јесте то је да је Христос дошао да превазиђе разлике између народа, да проповиједа ријеч Божију баш свима.

У Старом завјету изабрани народ је јеврејски, а у Новом онај који је повјеровао у ријечи Христове. Дакле, свима је понуђена истина, свима је понуђен живот вјечни. Онај који је повјеровао сада је Израиљ и изабрани народ и зато се Он обраћа и једнима и другима.

Знао је добро Христос гдје је граница између Јудеје и Самарије, али намјерно пролази и тамо да свима понуди ријеч Божију, онима који повјерују, а видимо да има доста Самарјана који су на Његову ријеч повјеровали.

Оно најважније што учимо из овога Јеванђеља јесте оно што Христос говори жени да Он даје живу воду. Христос је ту мислио на оно што Он заиста нама доноси и нама даје.

У Оченашу говоримо о хљебу насушном , духовном хљебу тј. Светом причешћу. Тако је и ова жива вода оно што нам Бог даје да имамо вјечни живот због чега је Христос и дошао.

Да нас спаси, да пострада, да буде разапет, да васкрсне, да побиједи смрт, али што је много важније да нам да могућност даљег нашег учешћа у животу и задобијања вјечног живота.

То је оно што је радио основавши Цркву и живот кроз Цркву, кроз свете тајне. Прије свега причешће и миропомазање, којим постајемо чланови Цркве, али онда и причешћем којим се сједињујемо са самим Господом.

То је та жива вода и жива храна коју нам даје Господ, Онај који је дошао да нас спасе, да нам да вјечни живот.

Тај који прими те дарове вјечне, ту воду живу, тај ће се спасити.

Као што слушамо и у кондаку, који смо пјевали данас, Он нуди жени вјечну воду, а она повјеровавши задоби и вјечни живот.

Томе Господу, који је дошао да нас спаси, да нам да вјечни живот и да нас напоји живом водом, нека је слава вавијек, амин“, поручио је између осталог о. Немања.

